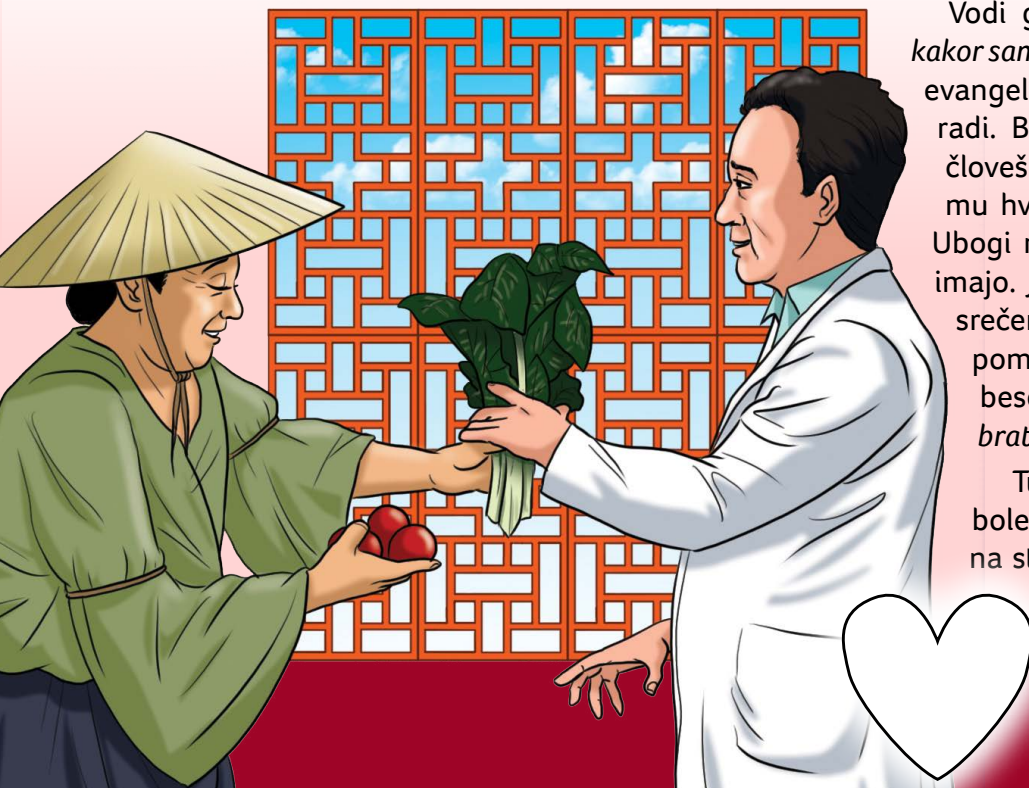

LJUBEZEN DO KONCA

Za Janezom je dolgih 38 let služenja na Tajvanu, pa še štiri leta pred tem v Čaotungu na Kitajskem. V vsem tem času ni imel niti enega samega dneva dopusta. Bil je zvest Kitajcem, od katerih se nikoli ni ločil. Izkazal jim je ljubezen do konca. Nekoč je celo potarnal, da misli, da ga imajo ljudje za norca. Tako celovito je živel svoj poklic kirurga, da je bilo to videti nenormalno v očeh tistih, ki tega niso zmogli v taki meri.

Vodi ga evangeljska ljubezen: »Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe.« Mt 25,40 Njegovo življenje je oznanjevanje evangelija. To počne s »skalpelom«. Ljudje ga imajo srčno radi. Bolniki mu zaupajo. Vedo, da je v njegovih očeh človeško življenje vedno na prvem mestu. Neskončno so mu hvaležni – večkrat dobi v zahvalo krompir, fižol, ... Ubogi reveži mu v zahvalo prinašajo vse tisto malo, kar imajo. Janezu se ob tem trga srce. Zajoka, neskončno je srečen. Neskončno je hvaležen Bogu za dar, da je lahko pomagal ubogim ljudem. Zaveda se namreč Jezusovih besed: »Kar ste storili kateremu izmed teh najmanjših bratov, ste meni storili.«

Tudi zdaj, ko ga moči že zapuščajo in se oglašča bolezen, še vedno neumorno operira. Nikomur noče biti na stara leta v napoto. To željo mu bo Bog izpolnil. Še slab mesec pred smrtjo opravi zadnjo operacijo.

**Nameni komu prijazno besedo in mu reci,
da ga imaš rad.**

